

ALLE HAR MAVEFORNEMMELSER – NOGET VITTERLIGT VÅS

Tilsyneladende er der mange danskere, der har problemer med deres maver. Det gælder ganske almindelige mennesker som du og jeg, men det gælder også politikere, journalister, kunstnere og andre meningsdannere. I hvert fald, når man hører på, hvad de siger. Lytter man lidt længere til, hvad der bliver sagt, opdager man som regel, at det slet ikke handler om de maveproblemer, som hurtigst muligt kræver et sted, hvor man kan være alene med sig selv og problemet. Som regel har de samtalende slet ikke travlt, og tilsyneladende er de i dialog med hinanden. Men det de i realiteten slet ikke. De står bare i hver sin bås, mens de siger noget umanerligt vås til hinanden.

Den ene part i samtalen eller interviewet kan nemlig pludselig finde på at udbryde: - Sådan siger i hvert fald min maveførelse. Eller også kan en person indlede med at erklære, at sådan siger hans maveførelse. Og så stopper dialogen som regel. For hvad skal man sige til en sådan udtalelse andet end – nå, og hvad så? Problemet er naturligvis mindre, når det bare er almindelige mennesker som du og jeg, der bruger maveførelserne. Det er der jo ikke andre, der skal høre på. Men også her stopper desværre den gode meningsudveksling, når førelseskortet spilles. Den udveksling af synspunkter, som gerne skulle gøre os alle sammen klogere på livet og alle dets facetter, får ikke en chance.

Politikere og andre offentlige personer, hvis meninger man egentlig gerne vil høre og eventuelt lære noget nyt af, bruger også flittigt maveførelserne. Og her bliver de virkelig problematiske.

Problemet er i en nøddeskal, at man egentlig ikke bliver klogere af at høre om andres maveførelser eller følelser. Den gode samtale, der kan være berigende for begge parter ved at udvide vores videns- og meningshorisont, stopper, når den ene part spiller førelseskortet. Det samme sker, når den ene part i samtalen lufter sine holdninger ved at spille et andet trumfkort: - Sådan føler jeg det i hvert fald! Altså følelser i stedet for argumenter. Slut for al samtale og respekt for hinanden.

Politikere og andre meningsdannere er tilsyneladende begyndt at tænke med det, de har i maven i stedet for med det, de har i hovedet. På en måde er det en falliterklæring, når der henvises til maveførelser. Det stopper den udveksling af standpunkter, som vi ved bliver til i hjernen, og som kan gøre samtalepartnere klogere. I stedet for stamper man blot i gulvet ved at lufter sine maveførelser. Det vil sige noget vås. Og dermed lukke af for videre dialog. På en måde minder det om eleven, der ved det grønne bord bliver spurgt, hvor mange mennesker der bor i New York – og svarer 100.000. Og som, konfronteret med en lidt forundret lærer, frejdigt fremturer: - Det mener jeg i hvert fald!

Lagt på www.180grader.dk den 13. juni 2010.